

XXVI

Troedhaugen 8
9/06

Kæn Halvorzen!

Hørte jy bare ordt
om din Place med Olav Tr.
i Sommeren. Jeg har nylig
fåt minne-Terne an, hvoriidt
des Næste i den lyriske Pækkur
me virke på Scenen, jord
Djørmens afslutning på hele
Forsjillet (som er genial.)
ikke er medvægt. Men hænne
afslutning frides der ikke en
Takk musik. Hører jy var
Halvorzen, så skalde den ikke
gjort på lyd så kort tid, da
Konoro i sin Tid ville staffe
Ly-Restatuen i Konsulstagen på,

eg har det var 5 Minutter.
Da jeg imidlertid ikke er
halvorsen men bare "den
hochuerechte Greis," så der
jeg ikke, om denne lykke
trods blot vilde greje
Slukken og sanske spændt
gjen fruile Tonen på dengang.
Hvor er din Memur? Først
tu, at Djin, trods sitt
store opprikkhet, netop på
dette leet, mæde kunne
skader en vikingspeld
Sluttnig var det samme forlyst
trykt? Hvor dice Spørgsmål
dengang nu ej sige et

1) Jeg ser velfigjely gjerim
Torsaen gjort med se Møller,
nakmalskabet kan vide mest
Kort, om ofte er 8 stemmer, men
jo mindst han 6-8 jo længere
Stemme. Det er 30-40 danner og

- Mjøsa mange herrer med et
Kor på mindre enn 60 er
Bjørnalen ikke et stort pris.
- 2) Hvor kan Peter ved slike
tid er jo et ligepunkt Spøys=
mål. Man måtte sige ham,
at Nytels Bjørnelse henvi
dd hans Velvælg i givkrene.
- 3) Minne Fordringer behøver
en at være store. Igår stod
Lars og Øystein med teksten
Dåm tan jo forstået et for=
hendstel.
- 4) Hej, nu er du jo ikke
men.

Vi håber at være i
Kristiania omkring 1. 20.
Havde ig et flott arbeids=
værelse, ikke ig kunne glede
mig om et Darm men
det har ig nettopp ikke. Sommer
stader ig my alligevel,

nebulig til Samver
men du er ganske
det glemmes dit.

I hennes vel
med snart øyne,
Gud Ven! hvilken helv
der alle, os dannen
som din Svartdø.

Lammen saug den fjer-
dalsmannen med blikket hvidt
lunde sam (forstengede Sonaget
for) Ørkeres og gjorde unædelig
lykke med den. Et dr. ikke tolde
vekk det haan på den stads,
hvorfor holdt Memmekorn høire
på selv. Den og Kun den kan,
fage os jo med ja n' oldet.